

ραιῶς περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων, δικαιωμάτων καὶ ἀποζημιώσεων του.

Πρὸς τὴν Σὴν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν ἀγωνιστῶν Ἐπιτροπὴν,

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ἀφειδοῦντες τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς ἔλαβαν τὰ ὄπλα κατὰ τῆς τυραννίας, ἀπέκτησαν βεβαίως δικαίωμα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἄλλ' ὅσοι ὁμοῦ μὲ τὴν προσφορὰν τῆς ζωῆς τῶν συνεισέφερον συγχρόνως καὶ τὴν κατάστασιν τῶν καὶ ἀπέβαλον τιμὰς καὶ ἀναπαύσεις οἱ τοιοῦτοι, νομίζω, δικαίως πρέπει νὰ θεωρηθοῦν μὲ ὄμμα εὐνοϊκώτερον. Πολλὰ τῶν μελῶν τῆς Σῆς Ἐπιτροπῆς γινώσκουν ὅτι ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων σημαντικὴν κατάστασιν πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν τραπεζίτην διαφόρων Σατραπῶν (Πασάδων), προθύμως ἐμνήσθη τὰ μυστήρια τῆς ἐταιρείας τῶν Φιλικῶν, κατηχηθεὶς κατὰ τὸ 1817, ὑπὸ τῶν ἐταιριστῶν Κωνσταντίνου Παπαδάκη καὶ Γρηγορίου Φλάσσα. Ἐλαβὼν δίπλωμα ἀρχιερέως καὶ συνεισέφερον διὰ τὸν ἔθνακον σκαστὸν γρ. 3000. Ὅταν ὅμως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως ἀφῶν ἐθελήσασα εἰς Κωνσταντινούπολιν ἱκανὰ πρὸς σωτηρίαν μου καὶ ἐπέβην εἰς τὴν πατρίδα διὰ τὰ λάθρα ἐπεργητικῶν μέσων εἰς τὸν ἐνδοξόν αὐτῆς ἀγῶνα (τὰ ὅποια εἶχον ἀσπασθῆ ὅλη ψυχὴ καὶ καρδίᾳ) καὶ ἐφευγόν μετὰ τῆς συζύγου μου ἐκεῖθεν, νομίσασα αὕτη ὅτι ἀνεκάλυφθημεν, καὶ ὁδοὺ ἐρημῆν εἰς τὴν θάλασσαν τὸ τοῦ ἀρχιερέως δίπλωμά μου τῶν Φιλικῶν, καθὼς καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς συνεισφορᾶς τῶν γροσίων 3000 καὶ διὰ τοῦτο, κατὰ δυστυχίαν, σήμερον δὲν ὑπάρχουν εἰς χεῖρας μου, πέπεισμαι ὅμως, ὅτι ἡ Σεβαστὴ ἐπιτροπὴ γνωρίζουσά με, δὲν θέλει ἀμφιβάλλει ποσῶς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου.

Ὁ Σουλτάνος, ἀφοῦ ἀνεχώρησα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς οἰκογενείας μου, ἐδήμευσεν ὅλα τὰ κτήματά μου, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀνέβαινον εἰς 80000 δίστυλα· συγχρόνως δὲ ἀπώλεσα ὅλα τὰ σκευὴ καὶ τινα εἶδη πολῦτιμα καὶ ἔπιπλα τῆς οἰκίας μου καθὼς καὶ διάφορα σημαντικὰ δάνεια πρὸς σημαντικούς Τούρκους, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν, ἐὰν θελήσῃ τις νὰ προσδιορίσῃ σήμερον, βεβαίως δὲν θέλει τὴν εὖρη ὀλιγωτέραν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου γροσίων, ὡς πασιδῆλον.

Φεύγων ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τυράννων μετὰ τῆς οἰκογενείας μου παρέλαβον καὶ ὠδήγησα μαζί μου περὶ τοὺς εἴκοσιν ἀνθρώπους, τοὺς μὲν ὄντας πρότερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, τοὺς δὲ γνωρίζων ὡς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔλθωσι νὰ ἀγωνισθῶσι καὶ ὑστερουμένους τῶν μέσων.

Ἡ κατάστασις τὴν ὁποίαν διέσωσα ἀπὸ τὴν δήμευσιν καὶ διαρπαγὴν καὶ ἔφερον μαζί μου εἰς Μύκονον, ὅπου κατὰ πρῶτον ἀπέβην, συνισταμένη

εἰς μετρητά, ἀδάμαντας, λαγούρια, ὠρολόγια καὶ λοιπὰ πολύτιμα εἶδη, ἀνέβαινε τοῦλάχιστον εἰς 70000 δίστηλα ὅτι δὲ εἶχον τὴν κατάστασιν αὐτὴν μετ' ἐμοῦ τότε εἰς Μύκονον γνωρίζει ὁ κύριος Δημήτριος Καμπάνης ¹⁾ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν ἐκατοίκησα κατὰ πρῶτον, οἱ ἀντιστρατηγοὶ Χατζῆ Χρήστος Νικήτας καὶ Κριεζώτης καὶ ἄλλοι πολλοὶ πατριῶται. Ὅλη δὲ ἡ σημαντικὴ μου αὐτὴ κατάστασις ἐδαπανήθη εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον, εἰς ἔξοδα στρατευμάτων καὶ λοιπὰ καὶ σήμερον ἔμεινα πτωχός.

Ἀπὸ τὴν Μύκονον μετέβην εἰς Ναύπλιον μετὰ τῶν εἴκοσιν ἀνθρώπων μου, ἐνδύσας, ὀπλίσας καὶ διαθρέψας αὐτοὺς ἐξ ἰδίων μου ἐκεῖ συνέλεξα καὶ ἄλλους εἰσέτι εἴκοσι καὶ οὕτω συνωδευόμενος μετὰ 40 στρατιωτῶν μετέβην εἰς Ἄστρος, ὅπου τότε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἦτο συνηγμένον εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν.

Μετὰ ταῦτα ἐκολούθησα τὴν κυβέρνησιν εἰς Τριπολιτῶν καὶ ἐκεῖθεν διετάχθην νὰ μεταβῶ εἰς Κόρινθον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Χατζῆ Χρίστου, ἔχων καὶ τὸν ἀδελφόν μου Χατζῆ Στεφανῆ καὶ περὶ τοὺς 500 στρατιώτας, προμηθεύων πάντοτε αὐτοὺς ἐξ ἰδίων μου. Ἐκεῖ ἐμείναμεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κόρινθου πολεμοῦντες μεχρικοῦ ἔπεσε τὸ φρουρίον εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

Μετὰ ταῦτα μετέβην εἰς Μονεμβασιά πρὸς διατήσιν τῆς εἰρήσεως, ὅπου ἔδωκα γρ. 3436 παρ[άθε]ς] 19 εἰς τὸν ἐπαρχὸν Μονεμβασιάς Γεώργιον Πᾶνον διὰ τὴν χρεῖαν καὶ οἰκονομίαν τοῦ φρουρίου, ὡς τὸ ἔγγραφον ὑπὸ στοιχ[εῖον] Α καὶ κατὰ τὸ 1823 μέχρι τοῦ 1824 διορισθεὶς διετέλεσα ὡς ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῆς Κυβερνήσεως καὶ πολιτάρχης Ναυπλίας με 200 περίπου στρατιώτας διὰ τοὺς ὁποίους ἐπλήρωσα καὶ ἐξ ἰδίων μου, μάλιστα ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς Χατζῆ Χρίστος διὰ μέσον τοῦ ὁποίου ἐλάμβανον τοὺς μισθοὺς μου ἔπεσεν αἰχμάλωτος εἰς Ναυαρίνους.

Κατὰ τὸ 1824 μέχρι τοῦ 1825 διαταχθεὶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐστρατολόγησα περὶ τοὺς 400 στρατιώτας καὶ ἐξοδεύσας ἐξ ἰδίων μου, ἀπῆλθον εἰς Ὑδραν, ὅπου ὁ ἐχθρικός στόλος ἐπαπεῖλει ἀπόβασιν καὶ διέμεινα ἐκεῖ φρουρῶν μεχρικοῦ παρῆλθεν ὁ κίνδυνος.

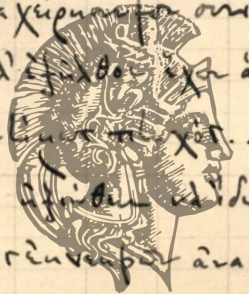
Κατὰ τὸ 1825 ἢ τότε προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος πληροφορηθεῖσα τὰς πιστὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις μου, τὰς χρηματικὰς θυσίας καὶ λοιπὰ, ὡς ἐκφράζεται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν, μ' ἐπροβίβασεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιστρατήγου, ὡς τὰ ὑπὸ στοιχ[εῖα] Β. καὶ Γ. ἔγγραφα.

1) Ἰδὲ Τρύφωνος Ε. Εὐαγγελίδου, Μύκονος, Ἀθήναι 1912 σ. 233 καὶ 256.

οὐκ ὑπὸ ἐπιφανή λαχὼν ἔλατον γέροντ' ἐπὶ λήθησιν
μερίδων ἔθναυτ.

Ἄφω ἡ Α. Μ. ἡ Ζὸς Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπέμεινε τὴν
πολυπαθὲς ἔδωκεν τῶν παλίων, ἀριστὸν καλὸν 1834
καὶ διετέλεσε μέχρι 1845, περὶ τοῦ 11 ἐκ, εἰς διάφορα
οἰκονομικὰ θέματα καὶ εἰς τὴν γαυρὸν τοῦ δάσους καὶ
ὑπερβολὰς τῶν δασείων πάλαι ἐπεβίβη μετὰ
καρπῶν, λιγούλια καὶ γύλην, ὥστε ὄχι φορὰ δὲ καὶ
βύθη πάλαι ἐπὶ οὐρανῷ αἰθῆρ, οἷον ἐπιπλήθη, οἷον
λεπτοὶ ἔδειξε ἀπὸ τῆς διαχείρισης οὐδεὶς ἔδειξε
σημαντικὰ προσόματα, ἀλλ' ἔδειξε ἄρα καὶ ἰα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εὐχαριστοῦμαι ὅτι ἔδωκε ἄριστον καὶ ἰατροῦ
τῆς λαμπρῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργῆς ἀσολοῦς τῶν
ἐνδόξων Ἑλληνιστῶν ἔθναυτ, ἡμέρας δὲ τῆς ὁποίας
τόσοι ἄλλοι ἀριστοὶ μετ' ἡμῶν καὶ οἱ προπάλο-
εἰς τὰς ἐπιθύνουσαν τὴν περὶ δάσους, ἀλλὰ δὲ ἡμε-
ῖς τὰς ἐπιθύνουσαν τὴν περὶ δάσους, ἀλλὰ δὲ ἡμε-
ῖς τὰς ἐπιθύνουσαν τὴν περὶ δάσους,